

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. IV. Ob frequentiam Communionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

nem, nec tamen inde fastidium conceperunt; & fortè Christus etiam sub speciebus panis, qui non inde ut alij cibi fastidium creare solet, instituit. C. natensis l. c. idipsum ex eo ostendit, quòd homo hoc Sacramento gratiam suscipiat, quò magis gratia crescit, eò etiam magis amor, devotio, reverentia, & omnes aliæ virtutes, quæ ex gratia quæque sunt maximæ præparationes ad hoc Sacramentum requisitæ, crescere soleant, & confirmat ex differentia spiritualium & corporalium deliciarum à D. Gregorio assignata, dum ait: *Hoc, Fratres simi, distare inter delicias corporis & cordis solet corporales cum non habentur, grave desiderium tendunt; cum verò habita eduntur, comedentibus in fastidium per satietatem vertunt, quod patet in homine famelico, & qui exsaturatus est. contra Spirituales delicia, cum non habentur, in desiderio sunt; cum verò habentur in desiderio comedente amplius esuriuntur, quanto & ab amplius comeduntur.*

§. IV.

Tentatio IV. ob frequentiam communionis

CIX. **R**osina Virgo nobilis, sed pietati non modum dedita à Matre sua Matrona de devota assiduo urgetur ad communionem frequentandam, & singulis saltem mensibus peragendam, quod tamen ipsa non nisi invitissima facit, ob præceptum spiritualis suæ Matris Ecclesiæ non annuam communionem præscribentis. Quomodo hæc ei tentatio eripienda sit?

Responsio.

CX. Inprimis ante omnia eidem objectionem de præcepta non nisi annua communione solvat, ostendatque, Ecclesiam per hoc præceptum voluisse se ipsam Matrem ostendere, & non dare debilibus occasionem indignè communicandi, aut præcepta sua transgrediendi; interim tamen non solum non prohibere frequentiore communionem, sed potius optare, ut quotidie perageretur, uti ex concilio Tridentino sess. 22. patet. Sed & tot Indulgentias proponere communicantibus, ut vel hoc saltem illicio ad frequentiore communionem impellantur.

CXI. Secundò ostendat eidem, quantos fructus ex S. Communione percipere possit; nam 1. vix ullum est efficacius medium salutem suam asscurandi, vitamque spiritualem gratiæ conservandi; quemadmodum enim homines in Paradiso terrestri agentes secundum corpus mori non poterant ob efficaciam arboris vitæ in medio Paradisi plantatæ; sic iidem spiritualiter mori non possunt, si de fructu hujus SS. Sacramenti, quod est verè arbor vitæ æternæ, gustaverint. Et verò si Rahab Meretrix olim ab interitum tota sua Familia servata est, eò quòd Exploratores à Josue missos semel duntaxat hospitio suscepit; quantò magis ab interitu æterno servabitur, qui Christum Judicem olim suum futurum in comunione frequenter hospitio exceperit. 2. Robur ad peccata vitanda accipitur, uti S. Bernardus s. de cœn. Dom. clarè ostendit dicens: *Duo præcipuè in nobis hoc Sacramentum operatur in nobis, ut & sensum minuat in minimis, & in gravioribus peccatis tollat omnino*

nino consensum. Si quis vestrum non tam sape
 tam acerbos sentit iracundia motus, invidia, luxu-
 aut caterorum huiusmodi, gratias agat corpori &
 guini Domini quoniam virtus Sacramenti operatur
 eo. Nimirum hic maximè impletur illud Luc. 6.
 omnis turba querebat eum tangere, quia virtus de-
 exhibat, & sanabat omnes. 3. Ingentem gratiæ &
 tutum cumulum percipit, ita ut potiori jure de C-
 sto veluti sapientia increata, quàm Salomon deo
 ta, dicere possit: *Venerunt autem mihi omnia*
pariter cum illa, & innumerabilis honestas per me
illius. Unde S. Maria Magdalena de Pazzis de
 solebat, animam susceptâ sacrâ Eucharistiâ verè
 dicere cum Christo: *consummatus est*: quia in
 cœlesti cibo omnia bona consummantur, & con-
 nentur, utpote per quem Christus omnes virtutes
 & bona, & gratias producit, adeò ut nihil arripere
 desiderare possit, cum in eo sint omnes thesauri
 sapientiæ & scientiæ DEI: vit. p. 4. c. 4. Aliàs
 dicebat, unam communionem bene factam sufficere
 ad animam perfectam faciendam. Hinc suis
 vitijs dicere solebat: Si desideratis brevè veni-
 perfectionem magnam, accipite pro magistro vestro
 Christum crucifixum, attentas illi præbete aures
 perpetuò loquitur in corde, sed præcipuè in illa
 ra, quando recepistis SS. Sacramentum. Ut
 meritò Christus illud Jacobi Patriarchæ ad com-
 nicantem dicere possit: *Modicum habuisti anie-*
venirem ad te, & nunc dives effectus es, benedixit
tibi DEVS ad introitum meum.

CXII. Tertio ostendat eidem, quanta caritate
 DEUS hoc Sacramentum instituerit, quanta

ad eò ingrata sit futura, si illud & rarò, & cum tæ-
dio sit susceptura. Certè S. Catharinæ Senensi dixit
DEUS Dial. III. *uniuscujusque creatura ratio-
nalis cor ex amore solvi deberet, quo DEVS nos afficit,
quando nobis suum corpus & sanguinem in Evhari-
stia porrigit.* Et meritò, nam ut S. Laurentius Ju-
stin. l. I. de cast. connub. c. 24. rectè dixit, hoc bene-
ficiuin nec humanus valet explicare sensus, nec An-
gelicus intellectus, sed solus ille novit, qui solus vo-
luit, & potuit facere in eo tanta & talia, ubique
omnipotens, ubique gloriosus. Unde S. Chryso-
stomus ho. 60. ad pop. *quot nunc, inquit, dicunt: vel-
lem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta, cal-
ceamenta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum man-
ducas. Igitur nemo accedat cum nausea, nemo resolu-
tus, omnes accensi, omnes ferventes & excitati.*

CXIII. Quartò ostendat eidem necessitatem fre-
quentioris communionis, quam quidem bene ob o-
culos ponit S. Ambrosius de Sacr. dum ait: *Si, quo-
tiescunque effunditur sanguis, in remissionem peccato-
rum funditur, debeo illum semper accipere, ut semper
mibi peccata remittantur: qui semper pecco, debeo
semper habere medicinam.* Cui consentiens S. Augu-
stinus in Mart. *Accipe, inquit, quotidie, quod quoti-
die tibi proffit. Sic vive, ut quotidie merearis accipe-
re: qui non meretur quotidie accipere, non meretur
post annum accipere; nam, ut S. Chryso-
stomus in orat. de S. Philogon dixit, Communionis tempus non
est festum atque celebritas, sed conscientia pura, vitæ-
que a peccatis purgata.*

CXIV. Quintò denique illi ostendat, quanta in-
commoda & damna sibi accersat per tantam dilatio-
nem;

nem; nam 1. passiones penitus invalescent, & consuetudo per peccata repetita contrahetur, quæ nisi summa cum difficultate iterum eradicabitur. Hæc cum mulier quædam incantationibus Magorum equum conversa, & S. Macarij, ad quem deducta marito fuerat, precibus pristinae formæ restituta esset, ipse S. Macarius causam hujus permissionis esse dicebat, quòd per quinque septimanas à communione abstinuisset, uti in spec. Ex. dist. 2. ex. 75. refertur.

2. Pœnam purgatorij ob socordiam talem mereri potest; nam, ut Blossius. in monil. c. 6. refertur anima cujusdam defuncti cuidam DEI Amico flamma ardoris immensi apprensus dixit, se ea sola causa tam diris cruciatibus torqueri, quòd circa diminuti corporis perceptionem fuisset negligentior, didicitque, si vel semel venerabile Sacramentum deum pro se accipere dignaretur, se mox liberandum. Quòd, cum ille DEI Amicus fecisset, sequenti die nimia sole fulgentior atque micantior illi apparuit, ut eam illà dignissimi Sacramenti hujus perceptione ab intolerabilibus pœnis liberata, atque ad cœlum & æternam beatitudinem evecta.

3. Etiam ipsam pœnam inferni timere potest, non quòd sola hæc negligentia eandem mereatur, sed quòd per eam paulatim debilitetur voluntas, ut tandem in gravia etiam peccata consentiat, sicque infernum mereatur. Hæc S. Cyrillus in Joan. Sciunt, inquit, baptizati homines, si longo temporis spatio propter simulatam religionem mysticè Christo communicare recusent, ab æterna vita se procul depellere. Quippe recusatio hujusmodi quamvis ex religione proficisci videatur, & scandalum facit, & laqueos instruit. Quare oportet omnibus

ribus mundari à peccato, & rectè vivendi jactis fundamentis magna cum fiducia ad sumendam vitam concurrere. Quare adhortetur illam, ut illa pij Authoris l. 4. c. 10. verba sibi applicet: Quid prodest diu tardare confessionem, aut sacram communionem? expurga te cum primis, expue velociter venenum, festina accipere remedium, & senties meliùs, quàm si distuleris. Si hodie propter istud dimittis, cras forsitan aliud majus eveniet, & sic diu posses à Communionem impediri, & magis ineptus fieri.

§. V.

Tentatio V. ob respectum humanum.

CXV. **A**liquis Aulicus, cum & audivisset, & legisset, quàm copiosos & magnos fructus reportari soleant ex frequentiore communionem, ardentissimo quidem & ipse incensus est desiderio, eandem sæpiùs frequentandi; sed quia facilè advertit, se ab Aulicis alijs velut devotulum irrisum, & contemptui habitum iri, non audet huic suo desiderio satisfacere, & frequentius ad sacram mensam accedere. Quæritur, quomodo contra hanc tentationem ex respectu humano proveniente armandus sit?

Responsio.

CXVI. In primis ostendat eidem, quantopere deceat Christianum ejusmodi respectus humanus, cum nihil sit aliud, quàm Christum Dominum Majestatis hominibus, vilissimis terræ vermiculis, Regem potentissimum abjectissimis mendicabulis postponere, sicque Judæos imitari, qui Barrabam Christo proponere sunt ausi: item Pharisæos illos, de quibus